

Abstracts for alle plenumsfødredraga

Dilip Gaonkar: Ethos and Figuration of Demos in Our Times

What does it mean to view the elections and the electoral process as the Achillean heal of democracy, especially of liberal democracy? There is a growing concern and anxiety among liberal theorists about elections and the electoral process: they are confronted with the political reality that relatively, if not perfectly, free and fair elections have brought authoritarian figures like Orban, Chavez, Erdogan, Modi, Duterte and Bolsonaro to power. With some qualifications, Trump can be added to this list. When they came into power electorally, these figures were not part of an incumbent party or coalition. They acquired the reins of government through a “peaceful transition of power,” another much coveted protocol deemed indispensable for nurturing a healthy democratic tradition and culture since 1800 when the first such transition took place with the election of Thomas Jefferson as the 3rd President of US. Nor have these afore mentioned elections been held in places characterized as “failed states,” “thug states,” and “collapsing societies.” To be sure, there is much corruption, criminality, intimidation and violence, which mars these democracies and makes them ugly. That is not in dispute. But focusing on these features of ugly democracies blinds us to the deeper and irredeemable anxieties that liberals harbor about democracy, or precisely about mass democracy in the age of the people. In this presentation, I will argue that this liberal anxiety revolves around elections, not just around the corruption of elections. Thus, their anxiety about elections goes deeper; it is anxiety about three constitutive features of democracy as such: universal suffrage (as a mark signaling formal political equality), popular sovereignty (as the ultimate source of political authority), and majority rule (as the optimal mechanism for operationalizing democratic governance).

Claudia Baracchi: "Rhetoric, Imagination, and the Transfiguration of Enmity: A Platonic Movement"

The presentation addresses the question of the rhetorical/affective strategies contributing to the construction/invention of the enemy. By the same token, I undertake to cast light on the resources, inherent in these very strategies, for the overcoming and radical transformation of such constructs. The analysis of the decisions and assumptions regarding human nature, as well as the examination of the dynamic force of imagination, will be crucial to this discussion. The theme is mostly addressed by reference to Plato (*Republic* in particular) and a few other motives in ancient Greek thought.

Jonathan White: **Partisanship in an Age of Polarisation**

As political divisions become sharper in societies around the world, many see the conditions for democracy as undermined. I begin this talk by examining the concept of 'polarisation', central to many of these diagnoses. Along with a series of analytical assumptions, anxieties about polarisation express a normative ideal – politics as moderation. I explore the appeal and the limits of this ideal, and why democracy needs im-moderates, more specifically partisans. If contemporary democracy is ailing, the problem lies not with polarisation as such – the symptom of a status quo challenged – but with the challenges that face political parties today.

Amund Børdahl, Hans Marius Hansteen og Gro Rørstadbotten: **Georg Johannesen og retorikken**

Georg Johannesen (1931-2005) var forfatter, politiker og retoriker. Av yrke var han «norsklærer ved norsklærerskolen», tilknyttet Universitetet i Bergen siden 1970-tallet. Fra 1986 statsstipendiat, professor i retorikk fra 1996. Den sakkyndige komiteen uttalte i den anledning: «Det virker lite treffende og alt for konvensjonelt å tale om 'høy vitenskapelig klasse' i forbindelse med hans egenartede forfatterskap. Hans retoriske produksjon har opplagt klasse, den kan sies å stå i en klasse for seg.» - Amund Børdahl, Hans Marius Hansteen og Gro Rørstadbotten, som alle er tilknyttet Institutt for filosofi og førstesemesterstudier, UiB, vil presentere Georg Johannesens virksomhet og nedslag i forfatterskapet.

Anders Johansen: " **Om å komme til orde. Kamp og konflikt i det 19. århundres politiske kommunikasjon** "

Erobring av ytringsfrihet og stemmerett er lite verdt om man ikke samtidig kan gjøre seg gjeldende som en myndig samtalepartner som blir hørt og respektert. Dette er et hovedperspektiv i Anders Johansens nye bok om politisk kommunikasjonshistorie: I Norge ble folkestyret til etter hvert som flere og flere ble i stand til å handle med ord. De første hundre årene etter 1814 bar preg av at beboerne av «de stummes leir» rettet seg opp og krevde å få komme til orde. Dermed ga de også avkall på vold. Utviklingen av retorisk medborgerskap var en avvikling av de truende og talende handlingers språk. Men denne siviliseringen av stridens former var samtidig en avgjørende betingelse for radikaliserings av det politiske innholdet.

Kampen for å komme til orde fant sted i en ytringskultur i stadig forandring. Idealet om fornuftig, enighetsorientert dialog var lenge et avgjørende argument for å reservere offentlig ordskifte for en liten, eksklusiv krets. Veien til et større og mer samlende politisk fellesskap måtte gå gjennom åpen konflikt og agitatorisk konfrontasjon. For så vidt kan denne historien gi innsikt i det mer generelle poeng, at krigen med ord virker samlende.